

дръво, 1 съме, 1 многогодишно растеніе, 1 вредителна птица, 1 занаятчія, органът на слуха, органът на зрѣніето, органът на вкуса, органът на обоняніето, органът на осязаніето у чељка.

91. Препишете отъ статіята тѣзи названія на дѣйствія, които показватъ настояще време, а не минало или бѫдущее.

52. Вълкъ.

Вълкътъ, на снага, твърдѣ прилича на таквози голѣмо куче, на което муцората е остра, ушите му стърчатъ на горѣ, а упашката виси. Козината му му е остра като на куче; колкото е по-студена страната, въ която живѣе вълкътъ, толкоzi козината му, както и на сичкытъ животни е по-рунтава и по-г҃ъста. Тѣй природата защищава животнытъ отъ студа. Въ твърдѣ горещытъ страни вълци съвеѣмъ не са въдятъ. Въ образованытъ и въ гѣсто населенытъ страни почти истребиха вълцитъ, защото вълцитъ сѫ твърдѣ вредни, дивы, млѣкопитающи, пълтоѣдни животни. Вълкътъ търси *единеніе*, защото той е твърдѣ предпазливъ, доро и страхливъ; вълкътъ живѣе въ лѣсовете и въ тѣснините горески, въдиса и въ пространытъ безлюдни и безлѣсни полета. Вълкътъ живѣе въ дупкытъ на други животни, или сами си изравя легловище. Вълчицата ущеня пролѣтъ рожбытъ си слѣпни, за които ся грыже като най-нѣжна майка; испървѣ тя гы кърми съ гѣрдытъ си и имъ дѣвче месо; по-сетнѣ имъ влече дребни животни. Вълчицата крье рожбытъ си отъ вълка, да не гы изѣде. Вълцитъ сѫ толкоzi кръвожедни, щото бѣдятъ съко живо месо и твърдѣ обычать мърша. Съко животно, което е по-слабо отъ него, бѣга отъ не-